

۲۰۱۲ شماره ترتیب چاپ
شماره چاپ سابقه
۷۲۰ شماره دفتر ثبت

جمهوری اسلامی ایران
جمهوری اسلامی

دوره ششم - سال چهارم
۱۳۸۲ - ۱۳۸۳
تاریخ چاپ ۱۳۸۲/۶/۲۳

طرح

طرح ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم و نامهای تجاری

قضائی و حقوقی

کمیسیونهای ارجاعی

آموزش و تحقیقات - اجتماعی - اقتصادی - امنیت ملی و سیاست خارجی -
انرژی - بهداشت و درمان - صنایع و معادن

اداره کل قوانین

بسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

اولین قانون مربوط به حقوق مالکیت صنعتی در ایران در سال ۱۳۰۴ به تصویب رسید. در سال ۱۳۱۵ نیز با توجه به شرایط و احتیاجات سازمان، قانون تقریباً جامعی تحت عنوان «قانون ثبت علامت و اختراعات» در پنجه و یک ماده به تصویب مجلس وقت رسید. این قانون با توجه به شرایط زمانی در رابطه با ثبت اختراع و علامت تجاری مقررات مفیدی داشته و آئین نامه تصویبی در رابطه با این قانون نیز به غنای آن افزوده است.

همچنین دولت ایران در سال ۱۳۳۷ به کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی و در سال ۱۳۷۷ نیز به اصلاحات آن ملحق شده است. نکته مهم قابل ذکر دیگر این که در وضعیت فعلی به لحاظ فقدان قوانین و مقررات از طرحهای صنعتی و نامهای تجاری، حمایت به عمل نمی آید. این طرح که در یک قسمت جایگزین قانون ثبت علامت و اختراعات مصوب سال ۱۳۱۵ می شود به عنوان قانون اصلی ناظر بر حقوق مالکیت صنعتی در کشور نسبت به قانون موجود فعلی از امتیازات زیر بخوردار است:

۱- این طرح پس از گذشت منجاوز از هفتاد سال از تصویب قانون جاری پیشنهاد می شود و بنابراین بسیاری از تحولات در حقوق مالکیت صنعتی که بنا به نیازهای اقتصادی و فناوری به وجود آمداند را منعکس می کند.

۲- این طرح در صورت تصویب پس از گذشت چهل و پنج سال از الحق ایران به کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی، برای نخستین بار زمینه اجرای کامل مفاد این کنوانسیون را در داخل فراهم می آورد که در واقع خود به تنها این برای تأمین

حمایت بین‌المللی از مقولات مورد بحث در چارچوب کنوانسیون فرار می‌گیرد که تاکنون به دلیل وجود خلاصه قانونی در مواردی میسر نبود در این خصوص می‌توان به حمایت از طرحهای صنعتی، علائم جمعی و نامهای تجاری اشاره کرد که در قانون موجود فعلی هیچ ترتیبی برای حمایت از آنها مقرر نشده چراکه قانون مذبور بیست و هفت سال پیش از تاریخ الحق به این سند تدوین شده است بنابراین در صورت تصویب طرح پیشنهادی زمینه برای حمایت داخلی و بین‌المللی از صاحبان ایرانی طرحهای صنعتی، علائم جمعی و نامهای تجاری فراهم خواهد شد که تاکنون به دلیل عدم وجود چنین حمایتهایی دارندگان حقوق مذکور متوجه متحمل زیانهای هنگفت اقتصادی شده‌اند.

۳ - قانون موجود فعلی محدود به علائم و اختزاعات است که آن هم براساس مقررات و ذیدگاههای بیش از هفتاد سال پیش تدوین شده است و این حیث نیز قانون پیشنهادی نگرشی جامع، منطبق با مقررات، کنوانسیونها و موافقنامه‌های بین‌المللی مربوط به این دو مقوله دارد و به این ترتیب راه برای الحق جمهوری اسلامی ایران به این استاد هموارتر می‌گردد در غیراین صورت مفاد آنها براساس قانون ۱۳۱۰ در برخی موارد قابل اجرا نخواهد بود. ضمناً تصویب این طرح باتوجه به این که مفاد آن منطبق با آخرین استانداردهای بین‌المللی است زمینه قانونی را برای الحق ایران به سازمانهای بین‌المللی اقتصادی از جمله سازمان تجارت جهانی فراهم می‌کند.

در این راستا به منظور تکمیل پوشش حقوقی بین‌المللی برای موضوعات مورد حمایت در این قانون، قوه قضائیه با پیگیری سازمان ثبت استاد و املاک کشور تاکنون الحق جمهوری اسلامی ایران به دو سند بین‌المللی برای ثبت علائم تجاری موسوم به «موافقنامه مادرید راجع به ثبت بین‌المللی علائم مصوب ۱۲۷۰ و پروتکل مربوط به آن مورخ ۱۳۶۸ را با آخرین اصلاحات به هیأت وزیران پیشنهاد نموده که لایحه مربوط تقدیم

مجلس شورای اسلامی شده و در جلسه ۱۳۸۲/۵/۲۸ به تصویب رسیده است این اقدام به عنوان گامی مهم امکان حمایت از حقوق صاحبان علائم تجاری را در سطح بین‌المللی به گونه‌ای سهل فراهم نموده است همچنین با اتمام بررسی موضوع الحاق به معاهده همکاری برای ثبت اختراع و موافقنامه لاهه درمورد ثبت بین‌المللی طرحهای صنعتی که اینک در سازمان ثبت استناد و املاک کشور در دست بررسی و انجام است این قوانین در سطح قابل قبولی کامل خواهد شد.

برای انجام این امر عضویت جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO) تأثیر به سزائی در پیشبرد روند فوق داشته و زمینه را برای هماهنگ شدن و استفاده از اقدامات موجود بین‌المللی برای حمایت از حقوق مالکیت صنعتی به نفع تجار، صنعتگران، کشاورزان و سایر اشخاص ذی نفع در داخل فراهم آورده است.

سرانجام باید متذکر شد که ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم و نامهای تجاری در این طرح و حتی در چارچوب مقررات بین‌المللی مربوط، صرفاً به منزله ثبتیت حقوق مالکانه دارنده حق نسبت به این موضوعات از مالکیت صنعتی بوده تا از وی در مقابل هرگونه سوء استفاده احتمالی از این حقوق در داخل حمایت به عمل آید. لذا ثبت حقوق مالکیت صنعتی به هیچ روی نباید به منزله حمایت مادی از صاحبان آنها برای بهره‌برداری از حقوق خود نسبت به آنها، تلقی شود این وظیفه به عهده دستگاههای ذی‌ربط است که مثلاً به مخترع یا طراح صنعتی کمک مادی نمایند تا از یافته‌های فکری خود که به ثبت رسیده است بهره‌مند شود و به عبارت دیگر آنها را به صورت تجاری قابل بهره‌برداری گردانند.

به عبارت دیگر هدف این قانون حمایت حقوقی از صاحبان حقوق مذکور می‌باشد. در خاتمه تقدیم این پیشنهاد به صورت طرح به منظور شتاب بخشیدن به روند

بررسی و تصویب آن در مجلس شورای اسلامی بوده تا به این ترتیب هرچه سریعتر از ادامه سوء استفاده از حقوق مورد حمایت در این قانون و زیانهای ناشی از آن در داخل و در سطح بین المللی ممانعت به عمل آید.

علی اکبر آقائی - سید محمد مهدی شاهرخی - احمد مرادی - محمد قمی - سید سبحان حسینی - علی قنبری - سید نجیب حسینی - رسول جماعتی - سید ابو القاسم حسینی - قاسم زاده - حسن قشقاوی - رسول صدیقی - داود حسن زادگان - سید عبدالله حسینی - بهیار سلیمانی - محمد علی نبی زاده - سید محمد مهدی پور فاطمی - قدرت الله علی خانی - محسن نریمان - بهمن اخوان - ساعدی - نظری - احمد رمضان پور نرگسی - حسین آفریده - اعظم ناصری پور - سید ولی الله توکلی - احمد ناطق نوری - آزاد منش - ذبیح الله صفائی - علی امامی راد - سید مجتبی موسوی اجاق - باقر امامی - ولی آذروش - مرتضی شیرزادی - حسن سید آبادی

طرح ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم و نامهای تجاری

فصل اول اختراعات

ماده ۱ - تعریف اختراع، حق بهره برداری از اختراع ثبت شده، موارد عدم حمایت
قانون از اختراع:

الف - در این قانون ورقه اختراع سندی است که برای حمایت از اختراع صادر می شود.

- ب -

- (۱) - در این قانون اختراع به معنای فکر یک مخترع است که در زمینه فناوری راه حل عملی برای یک مسأله خاص ارائه می کند.
- (۲) - اختراع ممکن است مربوط به یک فرآورده یا یک فرایند باشد.
- ج - موارد ذیل حتی اگر طبق بند (ب) فوق اختراع تلقی شوند از حیطه حمایت از اختراع خارج خواهد بود.

- (۱) - کشندیات، نظریه های علمی و روش های ریاضی.
- (۲) - طرحها و قواعد یا روش های انجام کار تجارت و آنچه برای فعالیتها صرفاً فکری یا بازی کردن می باشند.
- (۳) - روش معالجه بدن انسان یا حیوان از طریق درمان یا جراحی و همچنین روش های تشخیص بیماریها که روی بدن انسان یا حیوان انجام می شوند.
- تصویره - این بند شامل فرآورده های مورد استفاده در روش های مزبور نمی باشد.

ماده ۲ - اختراعات قابل ثبت :

- الف - اختراعی قابل ثبت است که جدید، حاوی گامی ابتکاری و دارای کاربرد صنعتی باشد.

- ب -

- ۱ - اختراعی جدید است که در فن یا صنعت قبلی پیش بینی نشده باشد.
- ۲ - فن یا صنعت قبلی عبارت است از هر چیزی که در نقطه ای از جهان از طریق انتشار کنی یا شفاهی یا از طریق استفاده عملی و یا هر طریق دیگر قبل از تقاضا یا در موارد مقتضی قبل از تاریخ حق تقدم ناشی از اظهارنامه متقاضی ثبت اختراع برای عموم افشاء شده باشد.

۳ - هرگاه افشاء اختراع ظرف مدت دوازده ماه قبیل از تاریخ تقاضا یا در موارد مقتضی قبیل از تاریخ حق تقدم اختراع صورت گرفته باشد و این کار به دلیل یا در نتیجه اعمالی باشد که توسط متقاضی یا ذی حق قبیلی او یا در نتیجه سوء استفاده توسط اشخاص ثالث در رابطه با متقاضی یا ذی حق قبیلی او انجام شده باشد، افشاء اختراع برای عموم به مفهوم جزء (۲) این بند محسوب نمی شود.

ج - اختراع زمانی حاوی یک گام ابتکاری تلقی می شود که با درنظر گرفتن فن یا صنعت قبیلی مربوط به اظهارنامه اختراع و تعریف مندرج در جزء (۲) بند (ب) ماده (۲) برای شخصی که دارای مهارت معمولی در فن مذکور است معلوم و آشکار نباشد.

د - اختراعی از نظر صنعتی کاربردی محسوب می شود که در رشته ای از صنعت قابل ساخت یا استفاده باشد. صنعت به معنای گسترده آن منظور است و از جمله شامل صنایع دستی - کشاورزی - ماهیگیری و خدمات نیز می شود.

ه - اختراعاتی که بهره برداری از آنها خلاف موادین شرعی یا نظم عمومی یا اخلاق حسنی باشد قابل ثبت نمی باشند.

ماده ۳ - حق ثبت اختراع، ذکر نام مخترع :

الف - حقوق اختراع ثبت شده منحصراً به مخترع تعلق دارد.

ب - اگر دو یا چند شخص مشترکاً اختراعی کرده باشند حقوق ناشی از اختراع مشترکاً به آنان تعلق خواهد داشت.

ج - هرگاه دو یا چند شخص، مستقل از دیگری اختراع واحدی کرده باشد شخصی که اظهارنامه اختراع خود را زودتر تسلیم کرده است و یا در صورت ادعای حق

تقدیم هر کدام که بتواند اثبات کند در تاریخ مقدم به صورت معتبر اظهارنامه خود را تسلیم کرده است، مشروط براین که اظهارنامه مذکور مسترد باشد یا مسکوت گذارد نشده باشد حق ثبت اختراع را خواهد داشت.

د - حقوق ناشی از اختراع ثبت شده قابل انتقال است و در صورت فوت صاحب حق به وراث او منتقل می شود.

ه - هرگاه اختراعی در اجرای یک فرارداد استخدام انجام شده باشد حقوق مربوط به آن اختراع متعلق به کارفرما خواهد بود مگر آن که خلاف آن در فرارداد شرط شده باشد.

و - نام مخترع در ورقه اختراع قید می شود مگر این که کتاباً از اداره مالکیت صنعتی درخواست کند که نامش ذکر نشود. هرگونه اظهار یا تعهد مخترع مبنی براین که نام شخص دیگری به عنوان مخترع قید گردد، فاقد اثر قانونی است.

ماده ۴ - اظهارنامه اختراع :

الف - اظهارنامه ثبت اختراع که به اداره مالکیت صنعتی داده می شود باید به فارسی تنظیم شده دارای تاریخ و امضاء بوده حاوی خواسته، توصیف، ادعا و در صورت لزوم یک یا چند نقشه و خلاصه‌ای از توصیف اختراع باشد.

به اظهارنامه ثبت اختراع برابر مقررات، حق ثبت اظهارنامه تعلق می گیرد.

ب -

۱ - درخواست باید حاوی تفاضلی ثبت اختراع، نام و سایر اطلاعات لازم درخصوص متفاصلی، مخترع و نماینده قانونی او (در صورت وجود) و عنوان اختراع باشد.

۲ - در موقعي که متفاصلی شخص مخترع نیست درخواست فوق باید همراه مدارک مثبته حق او برای ثبت اختراع باشد.

ج - توصیف باید گویای جزئیات اختراع باشد به نحوی که برای شخص دارای مهارت عادی در فن مربوط به اندازه کافی واضح و کامل بوده تا بتواند آن را اعمال نماید و به خصوص ذکر حداقل یک روش اجرای اختراع که برای متقاضی مشخص بوده ضروری است.

- ۵

- ۱ - ادعا باید موضوعی را که حمایت آن درخواست می شود تعیین کند. توصیف و نقشه ها را می توان برای تفسیر ادعا مورد استفاده قرار داد.
- ۲ - ادعا باید واضح، مختصر و کاملاً با توصیف همراه باشد.
- ۳ - درموقع لازم برای فهم اختراع نقشه نیز مطالبه می شود.
- ۴ - خلاصه توصیف فقط به منظور ارائه اطلاعات فنی خواهد بود و آن را به هیچ وجه جهت تفسیر محدوده حمایت نمی توان درنظر گرفت.
- ۵ - متقاضی ثبت اختراع تا زمانی که اظهارنامه او جهت ثبت اختراع قبول نشده است می تواند آن را مسترد کند.

ماده ۵ - وحدت اختراع، اصلاح، تقسیم اظهارنامه :

- الف - اظهارنامه باید فقط به یک اختراع یا به دسته ای از اختراعات که به گونه ای مرتبط شده اند و یک مفهوم اختراع کلی را تشکیل می دهند مربوط باشد.
- ب - متقاضی می تواند تا زمانی که اظهارنامه مورد موافقت قرار نگرفته است اظهارنامه خود را اصلاح کند مشروط بر این که اصلاح از توضیح اظهارنامه نخستین تجاوز نکند.

- ج

- ۱ - متقاضی می تواند تا زمانی که اظهارنامه مورد موافقت قرار نگرفته است،

اظهارنامه خود را به دو یا چند اظهارنامه تقسیم کند (اظهارنامه تقسیمی) مشروط بر اینکه هر یک از اظهارنامه‌های تقسیمی از توضیح اظهارنامه نخستین تجاوز نکند.

۲ - هر اظهارنامه تقسیمی باید دارای همان تاریخ تقاضا و در صورت اقتضا دارای همان تاریخ حق تقدم اظهارنامه نخستین باشد.

د - اینکه یک اختراع براساس اظهارنامه‌ای ثبت شده است که شرط وحدت اختراع موضوع بند (الف) این ماده در آن رعایت نشده است موجب بی اعتباری آن خواهد شد.

ماده ۶ - حق تقدم :

الف - اظهارنامه می‌تواند حاوی اعلامیه‌ای مبنی بر تقاضای حق تقدم به نحو مقرر در قرارداد اتحادیه پاریس برای حمایت مالکیت صنعتی مورخ ۱۲۶۱ هجری شمسی (۲۰ مارس ۱۸۸۳) و اصلاحات بعدی باشد. حق تقدم می‌تواند براساس یک یا چند اظهارنامه ملی یا منطقه‌ای یا بین‌المللی باشد که توسط متقاضی یا سلف او در هر کشور یا برای هر کشور عضو کنوانسیون مذکور تسلیم شده است.

ب - هر گاه اظهارنامه حاوی اعلامیه‌ای طبق بند (الف) باشد، اداره مالکیت صنعتی از متقاضی می‌خواهد که طرف مدت معین رونوشت اظهارنامه نخستین گواهی شده توسط مرجع ثبت اظهارنامه در محل تقاضا را رائه دهد.

ج - اثر اعلامیه مذکور همان است که در کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی مقرر شده است.

د - اگر اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مندرج در این ماده و مقررات مربوط به آن رعایت نشده‌اند، اعلامیه مذکور کأن لم یکن تلقی خواهد شد.

ماده ۷ - اطلاعات مربوط به مطابقت اظهارنامه‌های خارجی اختراع:

الف - متقاضی بنابر درخواست اداره مالکیت صنعتی باید شماره و تاریخ هرگونه اظهارنامه اختراع را که در خارج تسلیم کرده است و عیناً و ماهیتاً مربوط به همان اختراعی است که در اظهارنامه تقدیمی خود به این اداره ادعا نموده است به اداره مذکور تسلیم نماید.

ب -

۱ - متقاضی بنابر درخواست اداره مالکیت صنعتی مدارک زیر را که مربوط به یکی از اظهارنامه‌های موضوع بند (الف) است به اداره مذکور تسلیم خواهد نمود:

- (۱) - تصویری از هرگونه نامه و اخطارهایی که متقاضی درمورد نتایج بررسی‌های انجام شده درخصوص اظهارنامه‌های خارج دریافت کرده است.
- (۲) - تصویری از ورقه اختراع که براساس اظهارنامه‌های خارجی ثبت شده است.

(۳) - تصویر هرگونه تصمیم نهائی مبنی بر رد اظهارنامه خارجی با رد ثبت اختراع ادعا شده در اظهارنامه خارجی.

۲ - متقاضی باید به درخواست اداره مالکیت صنعتی تصویری از هر تصمیم نهائی مبنی بر بی اعتباری ورقه اختراعی که براساس اظهارنامه خارجی موضوع جزء (۱) بند (ب) فوق صادر شده است، ارائه دهد.

ماده ۸ - تاریخ تقاضای ثبت اختراع:

الف -

۱ - اداره مالکیت صنعتی تاریخ تقاضا را همان تاریخ دریافت اظهارنامه تلقی

خواهد کرد مشروط بر این که در زمان دریافت، اظهارنامه حاوی نکات زیر باشد:

(۱) - ذکر صریح با ضمنی این نکته که ثبت یک اختیاع تقاضا می شود.

(۲) - ذکر نکاتی که شناخت هویت متفاوضی را میسر می کند.

(۳) - توصیف اجمالی اختیاع.

۲- اگر اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که اظهارنامه در زمان تقاضا فاقد شرایط

مندرج در جزء «۱» بند فوق بوده است از متفاوضی دعوت خواهد کرد تا اصلاحات لازم را در آن انجام دهد و تاریخ تقاضا همان تاریخ دریافت اصلاحات مذکور خواهد بود ولی اگر اصلاحات صورت نگرفت اظهارنامه کان لم یکن تلقی خواهد شد.

ب- در موافقی که اظهارنامه به نقشه هایی اشاره می کند که در واقع در اظهارنامه درج نشده اند، اداره مالکیت صنعتی از متفاوضی دعوت خواهد کرد تا نقشه های مذکور را ارائه دهد. اگر متفاوضی دعوت مزبور را اجابت کند و نقشه هایی مورد اشاره را ارائه دهد اداره مذکور تاریخ تقاضا را تاریخ دریافت نقشه های مزبور تلقی خواهد نمود. در غیر این صورت، تاریخ تقاضا را همان تاریخ دریافت اظهارنامه قید و اشاره به نقشه های مذکور را کان لم یکن تلقی خواهد کرد.

ج- پس از قید تاریخ تقاضا اداره مالکیت صنعتی از نظر این که آیا اظهارنامه مطابق با شرایط مندرج در این قانون و آئین نامه آن است و این که آیا اطلاعات درخواستی در ماده (۷) ارائه شده اند یا خیر، اظهارنامه را مورد بررسی قرار خواهد داد.

ماده ۹ - صدور ورقه اختیاع، تغییرات در ورقه های اختیاع :

الف - هرگاه اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مندرج در بند (ج) ماده

(۸) رعایت شده اند، ثبت اختیاع را قبول خواهد کرد، در غیر این صورت اظهارنامه را رد و

- مراتب را به متقاضی ابلاغ خواهد نمود.
- ب - اداره مالکیت صنعتی پس از ثبت اختراع باید:
- ۱ - یک نوبت آگهی درخصوص ثبت اختراع منتشر کند.
 - ۲ - گواهینامه ثبت اختراع را صادر کند.
 - ۳ - اصل ورقه ثبت اختراع را باگانی و رونوشتی از آن را به متقاضی تسلیم کند.
 - ۴ - به شرط پرداخت هزینه مقرر، رونوشت ورقه اختراع را در اختیار هر متقاضی قرار دهد.
- ج - به درخواست دارنده ورقه اختراع، اداره مالکیت صنعتی در مضمون و نقشه های اختراع، تغییراتی را به منظور تعیین حدود حمایت اعطاء شده، انجام خواهد داد، مشروط بر این که در نتیجه تغییرات مذکور، اطلاعات ابراز شده در ورقه اختراع از حدود اطلاعات مذکور در اظهارنامه اولیه ای که اختراع براساس آن ثبت شده است، تجاوز نکند.

ماده ۱۰ - حقوق ناشی از ورقه اختراع:

- الف - بهره برداری از اختراع ثبت شده در ایران توسط اشخاصی غیر از مالک اختراع، مشروط به موافقت مالک آن است.
- ب - در این قانون بهره برداری از اختراع ثبت شده شامل هر یک از اعمال زیر است:
- ۱ - هنگامی که اختراع درخصوص یک فرآورده می باشد:
 - (۱) - ساخت، وارد کردن، عرضه برای فروش، فروش و استفاده از فرآورده.
 - (۲) - ذخیره چنین کالائی به قصد عرضه برای فروش، فروش یا استفاده. - ۲ - هنگامی که موضوع ثبت اختراع یک فرآیند است:

(۱) - استفاده از فرآیند.

(۲) - انجام هر کدام از افعال مندرج در جزء «۱» بند (ب) فوق درخصوص کالاهایی که مستقیماً از طریق این فرآیند بدست آمده‌اند.

ج - مالک می‌تواند با رعایت بند (د) این ماده و ماده (۱۲) علیه هر شخصی که بدون اجازه او اعمال مندرج در بند (ب) را انجام دهد و به حق مختروع تجاوز کند و با هرگونه عملی انجام دهد که ممکن است منجر به تجاوز به حق مختروع شود به دادگاه شکایت کند.

- ۵

۱ - حقوق ناشی از ورقه اختیاع شامل موارد زیر نمی‌شود:

(۱) - اعمال مربوط به کالاهایی که توسط مالک اختیاع یا با توافق او در بازار ایران عرضه شده‌اند.

(۲) - استفاده از وسائل موضوع اختیاع در هواپیماها، وسائط نقلیه زمینی یا کشتی‌های سایر کشورها که به طور مؤقت یا تصادفاً وارد حریم هوایی، مرزهای زمینی یا آبهای ایران شده‌اند.

(۳) - اعمالی که فقط با اهداف آزمایشی درباره اختیاع ثبت شده انجام شده‌اند.

(۴) - اعمال انجام شده توسط هر شخصی که با حسن نیت قبل از تقاضای ثبت اختیاع یا در مواقعي که حق تقدیم تقاضا شده است، قبل از تاریخ تقاضای حق تقدیم که براساس آن اختیاع تقاضا شده است از اختیاع استفاده می‌کرده یا اقدامات جدی و مؤثری جهت آماده شدن برای استفاده از آن در ایران به عمل می‌آورده است.

۲ - حقوق استفاده کننده قبلی که در جزء (۱) بند (د) فوق قید شده است تنها به

همراه شرکت یا تجارت یا به همراه بخشی از شرکت یا تجارت که در آن از اختراع استفاده می‌شده یا مقدمات استفاده آن فراهم می‌شده است، می‌تواند انتقال یابد یا واگذار شود.

ماده ۱۱ - مدت اعتبار، پرداخت‌های سالانه :

الف - اعتبار ورقه اختراع با رعایت بند (ب) این ماده، پس از انقضای بیست سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه اختراع منقضی خواهد شد.

ب - به منظور حفظ اعتبار ورقه اختراع با اظهارنامه اختراع، از یک سال بعد از تاریخ تسلیم اظهارنامه مبلغ معینی قبل از شروع هرسال به اداره مالکیت صنعتی پرداخت خواهد شد. تأخیر در پرداخت حداقل تا شش ماه با پرداخت جریمه تأخیر مجاز است. درصورتی که طبق مفاد این بند هزینه سالانه پرداخت نشود اظهارنامه مربوط مسترد شده تلقی یا ورقه اختراع، فاقد اعتبار خواهد شد.

ماده ۱۲ - بهره‌برداری توسط دولت یا اشخاص مجاز از طرف آن :

الف - در مواردی که با نظر وزیر یا بالاترین مقام دستگاه ذی‌ربط منافع عمومی بخصوص امنیت ملی، تغذیه، بهداشت یا توسعه سایر بخش‌های حیاتی اقتصاد ملی چنین اقتضاء کند یا بهره‌برداری از اختراع توسط مالک یا شخص مجاز از طرف وی مغایر با رقابت آزاد باشد و به نظر مقام مذکور بهره‌برداری از اختراع رافع مشکل باشد، موضوع در کمیسیونی مرکب از رئیس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، یک نفر قاضی دیوان عالی کشور با معرفی رئیس قوه قضائیه، معاون دادستان کل کشور، نماینده رئیس جمهور و وزیر یا بالاترین مقام دستگاه ذی‌ربط مطرح و درصورت تصویب، بدون موافقت مالک اختراع، یک سازمان دولتی یا شخص ثالثی که توسط کمیسیون مذکور تعیین می‌گردد، از اختراع

بهره‌برداری می‌نماید.

ب - بهره‌برداری از اختیاع محدود به منظوری خواهد بود که در مجوز آمده است و مشروط به پرداخت مبلغ مناسب به مالک مذکور با درنظر گرفتن ارزش اقتصادی اجازه می‌باشد و هرگاه تصمیمی طبق بند (الف) اتخاذ شده باشد. باید لزوم تصحیح اعمال غیررقابتی نیز در نظر گرفته شود. درصورتی که مالک اختیاع یا هر شخص ذی نفع دیگر توضیحی داشته باشند پس از رسیدگی به اظهارات آنان اتخاذ تصمیم خواهد شد.

ج - کمیسیون می‌تواند بنا به درخواست مالک اختیاع یا سازمان دولتی یا شخص ثالثی که مجوز بهره‌برداری از اختیاع ثبت شده را دارد پس از رسیدگی به اظهارات طرفین یا یکی از آنها مفاد تصمیم بهره‌برداری از اختیاع ثبت شده را تا حدی که اوضاع و احوال اقتصادی کند تغییر دهد.

- د -

۱ - درصورتی که مالک اختیاع ادعا نماید که شرایط و اوضاع و احوالی که باعث اتخاذ تصمیم شده دیگر وجود ندارد و امکان تکرار آن میسر نیست و یا این که ادعا نماید سازمان دولتی یا شخص ثالثی که توسط کمیسیون تعیین شده توانسته طبق مفاد تصمیم و شرایط آن عمل کند، موضوع در کمیسیون مطرح و بررسی و پس از استماع اظهارات مالک اختیاع، وزیر با بالاترین مقام دستگاه ذی ربط و بهره‌بردار، اجازه بهره‌برداری لغو و حسب مورد اجازه بهره‌برداری برای مالک یا بهره‌بردار دیگر صادر خواهد شد.

۲ - با وجود احراز شرایط مقرر در جزء (۱) فوق، اگر کمیسیون تشخیص دهد که حفظ حقوق قانونی اشخاصی که این اجازه را کسب کرده‌اند، بقاء تصمیم را ایجاب می‌نماید آن تصمیم را لغو نخواهد کرد.

۳ - در مواردی که اجازه بهره‌برداری توسط کمیسیون به شخص ثالثی داده شده

است آن مجوز را فقط به همراه شرکت یا تجارت شخص تعیین شده از طرف کمیسیون با به همراه قسمتی از شرکت یا تجارتی که اختراع در آن بهره‌برداری می‌شود، می‌توان انتقال داد.

و - اجازه بهره‌برداری مانع انجام امور زیر نخواهد بود:

۱ - انعقاد قرارداد بهره‌برداری توسط مالک اختراع.

۲ - بهره‌برداری مستمر از حقوق تغییضی توسط مالک اختراع طبق مندرجات بند

(ب) ماده (۱۰).

۳ - صدور اجازه استفاده ناخواسته طبق جزء‌های (۱) و (۲) بند (ک) این ماده.

ز -

۱ - درخواست اجازه بهره‌برداری از کمیسیون باید همراه دلیل و سندی باشد که به موجب آن ثابت شود که مالک اختراع از شخصی که مایل به دریافت مجوز است، جهت دریافت اجازه بهره‌برداری، درخواستی دریافت کرده ولی شخص مذکور نتوانسته است اجازه بهره‌برداری را با شرایط معقول و ظرف مدت زمان معقول تحصیل نماید.

۲ - جزء (۱) این بند در موارد فوریت ناشی از مصالح ملی یا سایر شرایطی که دارای فوریت فوق العاده هستند قابل اجراء نخواهد بود، مشروط بر این که در چندین مواردی مالک اختراع در اولین فرصت ممکن از تصمیم کمیسیون مطلع شود.

ح - بهره‌برداری از اختراق توسط سازمان دولتی یا اشخاص ثالثی که توسط کمیسیون تعیین شده‌اند عمده‌ای برای عرضه به بازار ایران خواهد بود.

ط - بهره‌برداری از اختراق در زمینه فناوری نیمه هادی‌ها، تنها در مسوردی جایز خواهد بود که به منظور استفاده غیرتجاری عمومی باشد یا در موردی که وزیر یا بالاترین مقام دستگاه ذی‌ربط تشخیص دهد که نحوه استفاده از اختراق ثبت شده توسط مالک یا

استفاده کننده آن غیرقابلی است و صدور پروانه بهره‌برداری بدون موافقت مالک رفع مشکل خواهد کرد که در این صورت نیز موضوع در کمیسیون مطرح و تصمیم لازم اتخاذ خواهد شد.

۵ - تصمیمات کمیسیون طبق بندهای (الف) تا (ط) قابل اعتراض در دادگاه عمومی تهران است.

ک -

۱ - پروانه بهره‌برداری بدون موافقت مالک:

اگر اختراعی که در یک ورقه اختراع ادعا شده بدون استفاده از یک اختراع مقدم ثبت شده، قابل بهره‌برداری نباشد، به شرط این که اختراعی که در ورقه اختراع مؤخر ادعا شده است نسبت به اختراع ادعا شده در ورقه اختراع مقدم متضمن پیشرفت مهم فنی و دارای اهمیت اقتصادی قابل توجهی باشد، اداره مالکیت صنعتی بنا بر درخواست مالک اختراع مؤخر پروانه بهره‌برداری تا حدی که جهت اجتناب از تجاوز به اختراع مقدم ضروری باشد بدون موافقت مالک آن صادر خواهد نمود.

۲ - در مواقعي که طبق جزء (۱) این بند پروانه بهره‌برداری بدون موافقت مالک صادر شده است اداره مالکیت صنعتی به درخواست مالک اختراع مقدم، پروانه بهره‌برداری از اختراع مؤخر را بدون موافقت مالک آن نیز صادر خواهد کرد.

۳ - در صورت درخواست صدور پروانه بهره‌برداری بدون موافقت مالک طبق جزء‌های (۱) و (۲) این بند در تصمیم مربوط به صدور پروانه مذکور، حدود و کاربرد پروانه و مبلغ مناسبی که باید به مالک اختراع پرداخت شود و شرایط پرداخت، تعیین خواهد شد.

۴ - در صورت صدور پروانه بهره‌برداری بدون موافقت مالک طبق جزء (۱) انتقال

آن فقط به همراه اختراع مؤخر یا در صورت صدور پروانه بهره برداری طبق جزء (۲) انتقال آن فقط به همراه اختراع مقدم مجاز خواهد بود.

۵ - درخواست صدور پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک مشروطه به پرداخت هزینه مقرر خواهد بود.

۶ - در صورت صدور پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک جزء های (۱) و (۲) این بند و بند های (ب) تا (ج) و (ی) ماده (۱۲) این قانون در این خصوص نیز قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۱۳ - ابطال ورقه اختراع:

الف - هر ذی نفعی می تواند از دادگاه ابطال ورقه اختراعی را درخواست نماید.

ب - در صورتی که ذی نفع ثابت کند که یکی از شرایط مندرج در بند های (ب) و (ج) ماده (۱) و ماده (۲) و بند های (ج) و (د) و (ه) ماده (۴) رعایت نشده اند یا این که مالک اختراع، مختص عیا قائم مقام قانونی او نیست حکم به ابطال ورقه اختراع صادر خواهد شد.

ج - هر ورقه اختراع یا ادعا یا بخشی از ادعاهای باطل شده اند، از تاریخ شیت اختراع باطل تلقی خواهند شد.

د - رأی نهایی دادگاه به اداره مالکیت صنعتی ابلاغ خواهد شد و اداره مذبور آن را ثبت و آگهی مربوط به آن را در اولین فرصت ممکن منتشر خواهد کرد.

فصل دوم - طرحهای صنعتی

ماده ۱۴ - تعریف طرح صنعتی :

- الف - از نظر این قانون، هرگونه ترکیبی از خطوط رنگها و هرگونه شکل سه بعدی یا خطوط، رنگها و یا بدون آن، یک طرح صنعتی تلقی خواهد شد، به شرطی که چنین ترکیب یا شکلی به یک فرآورده صنعتی یا صنایع دستی شکل ظاهری خاصی بدهد و بتواند به عنوان طرحی برای یک فرآورده صنعتی یا صنایع دستی به کار رود.
- ب - هر چیزی در یک طرح صنعتی که فقط جهت دستیابی به یک نتیجه فنی باشد و طراح آن در رابطه با شکل ظاهری محصول آن آزادی انتخاب نداشته باشد مشمول حمایت این قانون نمی باشد.

ماده ۱۵ - طرح صنعتی قابل ثبت :

- الف - طرح صنعتی زمانی قابل ثبت است که جدید باشد.
- ب - طرح صنعتی زمانی جدید است که از طریق انتشار به طور محسوس و با از طریق استفاده به هر نحو دیگر قبل از تاریخ تسلیم اظهارنامه یا برحسب مورد قبل از حق تقدیم اظهارنامه برای ثبت در هیچ نقطه‌ای از جهان برای عموم افشا نشده باشد.
- مفاد جزء (۳) بند (ب) ماده (۲) این قانون درخصوص طرحهای صنعتی نیز قابل اعمال است.
- ج - طرحهای صنعتی که خلاف موازین شرعی یا نظم عمومی یا اخلاق حسن باشند قابل ثبت نخواهند بود.

ماده ۱۶ - حق ثبت طرحهای صنعتی، ذکر نام طراح:

مناد ماده (۳) این قانون درخصوص طرحهای صنعتی نیز قابل اعمال است.

ماده ۱۷ - اظهارنامه:

الف - اظهارنامه ثبت یک طرح صنعتی به اداره مالکیت صنعتی تسلیم می شود و حاوی تقاضا، نقشه، عکس و سایر مشخصات گرافیکی کالا که تشکیل دهنده طرح صنعتی هستند و ذکر نوع فرآورده هایی که طرح صنعتی باید برای آنها استفاده شود، خواهد بود. در مواقعي که طرح صنعتی دو بعدی است، می توان نمونه ای از آن را نیز به همراه اظهارنامه تسلیم نمود. اظهارنامه مشمول هزینه مقرر برای تسلیم آن خواهد بود.

ب - مواقعي که متقاضی همان طراح نیست، اظهارنامه باید به همراه مدرکی باشد که ذی حق بودن متقاضی را برای ثبت طرح صنعتی ثابت نماید.

ج - مناد ماده (۶) این قانون درخصوص طرحهای صنعتی نیز قابل اعمال است.

د - دو یا چند طرح صنعتی را می توان در یک اظهارنامه قید کرد، مشروط بر آنکه مربوط به یک طبقه از طبقه بندی بین المللی و یا این که مربوط به یک مجموعه یا ترکیبی از اجزاء باشند.

ه - ممکن است ضمن اظهارنامه درخواست شود که انتشار آگهی از ثبت طرح صنعتی حد اکثر تا دوازده ماه از تاریخ تسلیم اظهارنامه و یا اگر ادعای حق تقدم شده است از تاریخ حق تقدم به تأخیر افتد.

و - متقاضی می تواند تازمانی که اظهارنامه در جریان بررسی است هر وقت بخواهد اظهارنامه خود را مسترد نماید.

ماده ۱۸ - بررسی، ثبت و انتشار آگهی طرح صنعتی :

الف - تاریخ اظهارنامه همان تاریخ تسلیم آذ به اداره مالکیت صنعتی است، مشروط بر این که در زمان تسلیم، اظهارنامه حاوی کلیه اطلاعاتی باشد که شناسائی متفاضل و همچنین نمایش گرافیکی کالای مضمون طرح صنعتی را میسر سازد. مفاد جزء (۲) بند (الف) ماده (۸) در این خصوص نیز قابل اعمال است.

ب - اداره مالکیت صنعتی پس از وصول اظهارنامه، آن را از نظر مطابقت با مفاد بندهای (الف) و (ب) ماده (۱۷) و مقررات مربوط به آن و این که آیا هزینه مربوط پرداخت شده یا نه و نیز آن که طرح صنعتی مورد نظر وفق مقررات مندرج در ماده (۱۴) و بند (ج) ماده (۱۵) و مقررات ذی ربط هست یا نه، بررسی خواهد کرد.

ج - هرگاه اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مندرج در بند (ب) این ماده رعایت شده است طرح صنعتی مذکور را ثبت و آگهی مربوط به آن را منتشر و گواهی ثبت آن را به نام متفاضل صادر و در غیراین صورت اظهارنامه را مردود اعلام خواهد کرد.

- ۵ -

- ۱ - باوجوده بند (ج) این ماده، هرگاه درخواستی طبق بند (ه) ماده (۱۷) درخصوص تأخیر آگهی مربوط ارائه شده باشد، پس از ثبت طرح صنعتی، نمونه طرح و مفاد اظهارنامه در اختیار عموم گذارده نخواهد شد. در این صورت یک آگهی حاوی تأخیر انتشار طرح صنعتی مذکور و اطلاعات مربوط به هویت مالک طرح ثبت شده و تاریخ تسلیم اظهارنامه و مدت تأخیر مورد درخواست و سایر امور ضروری منتشر خواهد شد.
- ۲ - پس از انقضای مدت تأخیر مورد درخواست شده، اداره مالکیت صنعتی آگهی طرح صنعتی ثبت شده را منتشر خواهد کرد.

۳ - طرح دعوی براساس یک طرح صنعتی ثبت شده در مدت تأخیر انتشار آگهی مشروط به آن است که اطلاعات مندرج در دفاتر ثبت و اطلاعات مربوط به پرونده اظهارنامه به شخصی که علیه او دعوی اقامه می شود کبایا اعلام شده باشد.

ماده ۱۹ - حقوق ناشی از ثبت طرح صنعتی، مدت اعتبار و تمدید:

الف - بهره‌برداری از یک طرح صنعتی در ایران توسط اشخاصی غیر از مالک طرح صنعتی ثبت شده، مشروط به موافقت مالک است.

ب - در این قانون، بهره‌برداری از یک طرح صنعتی ثبت شده به معنی ساخت، فروش و وارد کردن اقلام حاوی آن طرح صنعتی است.

ج - مفاد بند جزء ۱۰ بند (د) ماده (۱۰) در این خصوص نیز قابل اعمال است.

د - مالک طرح صنعتی ثبت شده، علاوه بر سایر حقوق و راهکارهای قانونی، حق دارد علیه هر شخصی که به طرح صنعتی بدون موافقت او از طریق انجام افعال مذکور در بند (ب) این ماده تجاوز کند یا مرتكب عملی شود که موجبات تجاوز احتمالی آینده را فراهم آورد، در دادگاه اقامه دعوی نماید.

ه - مدت اعتبار یک طرح صنعتی پنج سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه ثبت آن خواهد بود. اعتبار ثبت را می توان برای دو دوره پنج ساله متوالی دیگر پس از پرداخت هزینه مربوط تمدید نمود. یک مهلت ارفاقی شش ماهه پس از انقضای مدت فرق برای پرداخت هزینه تمدید به شرط پرداخت جریمه تأخیر در نظر گرفته خواهد شد.

ماده ۲۰ - ابطال ثبت طرح صنعتی :

الف - هر شخص ذی نفعی می تواند از دادگاه، ابطال ثبت یک طرح صنعتی را درخواست نماید.

ب - شخصی که تقاضای ابطال دارد اگر بتواند ثابت کند که یکی از شرایط مندرج در مواد (۱۴) و (۱۵) رعایت نشده است یا کسی که طرح صنعتی به نام وی ثبت شده پذیدآورنده آن طرح یا قائم مقام فائزی او نمی باشد دادگاه ثبت طرح صنعتی فوق را باطل خواهد کرد.

ج - مفاد بندهای (ج) و (د) ماده (۱۳) در این خصوص نیز قابل اعمال است.

فصل سوم - علامت، علامت جمعی و نامهای تجاری

ماده ۲۱ - تعریف علامت، علامت جمعی و نام تجاری :

الف - علامت یعنی هر نشان قابل رویتی که بتواند کالاهای (علامت تجاری) یا خدمات (علامت خدماتی) اشخاص حقیقی یا حقوقی را از هم تمایز سازد.

ب - علامت جمعی یعنی هر نشان قابل رویتی که با همین عنوان در اظهارنامه ثبت معرفی می شود و بتواند مبدأ یا هرگونه خصوصیات مشترک دیگر نظیر کیفیت کالا یا خدمات اشخاص حقیقی و حقوقی را که از این نشان تحت نظارت مالک ثبت شده علامت جمعی استفاده می کنند تمایز سازد.

ج - نام تجاری یعنی اسم یا عنوانی که معرف و مشخص کننده شخص حقیقی یا حقوقی باشد.

ماده ۲۲ - تحصیل حق استفاده انحصاری از علامت و قابلیت ثبت :

الف - حق استفاده انحصاری از یک علامت فقط برای کسی شناخته می شود که علامت خود را طبق مقررات این قانون به ثبت رسانده باشد.

ب - علامت در موارد زیر قابل ثبت نیست:

۱ - اگر نتواند کالاها یا خدمات یک مؤسسه را از کالاها و خدمات مؤسسه دیگر

متمايز سازد.

۲ - اگر خلاف موازين شرعی یا نظم عمومی یا اخلاق حسنی باشد.

۳ - اگر احتمال داشته باشد که عموم یا مراکز تجاری را به ویژه در مورد مبدأ

جغرافیائی کالاها یا خدمات یا خصوصیات آنها گمراه کند.

۴ - اگر علامت عین یا تقلید نشان نظامی، پرچم، یا سایر نشانهای مملکتی یا نام یا

نام انحصاری یا حروف اول یک نام یا نشان رسمی متعلق به کشور، سازمانهای بین‌الدولی

یا سازمانهای که تحت کنوانسیونهای بین‌المللی تأسیس شده‌اند یا موارد مذکور، یکی از

اجزاء آن علامت باشد، مگر آن که توسط مقام صلاحیتدار آن کشور یا سازمان ذی‌ربط

اجازه استفاده صادر شده باشد.

- ۵

(۱) - اگر علامت عین یا به طریق گمراه کننده‌ای شبیه یا ترجمه یک علامت یا

نام تجاری باشد که برای همان کالاها یا خدمات یا کالاها و خدمات مشابه

متعلق به مؤسسه دیگری در ایران معروف است.

(۲) - اگر علامت در ایران برای کالاها یا خدماتی ثبت شده و معروف باشد که

عین یا شبیه کالا یا خدماتی نیست که برای آنها تقاضای ثبت شده است به

شرطی که میان استفاده از علامت برای آن کالاها و خدمات و مالک علامت

معروف ارتباطی وجود داشته باشد و به منافع مالک علامت معروف به دلیل چنین استفاده‌ای به احتمال زیاد لطمہ وارد شود.

۶- اگر عین علامتی باشد که به نام مالک دیگری ثبت شده است یا تاریخ تقاضای آن مقدم یا دارای حق تقدم است و برای همان کالاها یا خدمات یا کالاها و خدماتی است که ارتباط بسیار نزدیکی با آنها دارد و یا شباهت به اندازه‌ای است که موجب فریب و گمراهی می‌شود.

ماده ۲۳ - اظهارنامه ثبت علامت:

الف - اظهارنامه ثبت علامت به اداره مالکیت صنعتی تسلیم خواهد شد و حاوی درخواست، نمونه علامت و فهرست کالاها یا خدماتی که ثبت علامت آنها درخواست شده و طبق طبقه‌بندی قابل اجراء یا طبقه‌بندی بین‌المللی باشد، خواهد بود. تسلیم اظهارنامه مذکور مشروط به پرداخت هزینه مقرر می‌باشد.

- ب -

۱- همان‌گونه که در قرارداد اتحادیه پاریس برای حمایت مالکیت صنعتی مورخ ۱۲۶۱ هجری شمسی (۲۰ مارس ۱۸۸۳ میلادی) و اصلاحات بعدی مقرر شده، ممکن است اظهارنامه حاوی اعلامیه‌ای مبنی بر ادعای حق تقدم یک اظهارنامه قبلی ملی یا منطقه‌ای باشد که توسط مقاضی یا سلف او در، یا برای هر کشور عضو کنوانسیون مذکور تقاضا شده است در این صورت اداره مالکیت صنعتی از مقاضی درخواست خواهد کرد که در مدت مقرر، تصویری از اظهارنامه قبلی که صحبت آن توسط مرجع ثبت اظهارنامه در محل تقاضا گواهی شده باشد، ارائه دهد.

۲- تأثیر این اعلامیه همان خواهد بود که در قانون قرارداد اتحادیه پاریس برای

بین المللی معروف به پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی مورخ ۱۲۶۱ هجری شمسی (۱۸۸۳ میلادی) قید شده است. اگر اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مندرج در این بند و مقررات مربوط به آن رعایت نشده‌اند، اعلامیه مذکور کاذلیم یکن تلقی خواهد شد.

ج - متفاصلی می‌تواند در هر زمان طی مدتی که اظهارنامه او در دست بررسی است و هنوز ثبت نشده، آن را مسترد کند.

ماده ۲۴ - بررسی، اعتراض و ثبت علامت:

الف -

۱ - اداره مالکیت صنعتی، اظهارنامه را از لحاظ انطباق با شرایط مندرج در بند (الف) ماده (۲۳) و مقررات مربوط به آن بررسی خواهد کرد.

۲ - اداره مالکیت صنعتی علامت را بررسی و قابل ثبت بودن آن را از لحاظ انطباق با تعاریف مندرج در بند (الف) ماده (۲۱) و جزء‌های (۱) تا (۵) بند (ب) ماده (۲۲) احراز خواهد کرد.

ب -

۱ - پس از آن که اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مندرج در بند (الف) این ماده رعایت شده است موجبات انتشار آگهی مربوط به اظهارنامه پذیرفته شده را طبق روش مقرر، فراهم خواهد کرد.

۲ - هر ذی نفع می‌تواند طی مدت مقرر و به نحو پیش‌بینی شده، اعتراض خود را مبنی بر عدم رعایت یک یا چند شرط مندرج در بند (الف) ماده (۲۱) و بند (ب) ماده (۲۲) و مقررات مربوط به آنها به اداره مالکیت صنعتی تسليم نماید.

۳ - اداره مالکیت صنعتی رونوشت اعتراض نامه را برای متقاضی ارسال خواهد کرد و متقاضی ظرف مدت مقرر و به طریق پیش‌بینی شده، یادداشت متقابلی مبنی بر این که بر ثبت اظهارنامه خود تأکید دارد برای اداره مذکور خواهد فرستاد، در غیراین صورت اظهارنامه وی مسترد شده تلقی خواهد شد.

۴ - اگر متقاضی یادداشت متقابلی پندرستد، اداره مالکیت صنعتی رونوشت آن را در اختیار معتبر قرار خواهد داد و پس از شنبیدن مطالب طرفین (اگر هر دو یا یکی از طرفین مایل به بیان مطالعی باشند) و با درنظر گرفتن ماهیت پرونده، تصمیم خواهد گرفت که آیا علامت باید ثبت شود یا خیر.

۵ - پس از انتشار آگهی اظهارنامه و تازمان به ثبت رسیدن علامت، متقاضی از همان امتیازات و حقوقی برخوردار است که در صورت ثبت برخوردار خواهد بود. با این حال هرگاه درباره عملی که پس از آگهی اظهارنامه، انجام شده، دعوائی به وسیله متقاضی ثبت مطرح شود و خوانده ثابت کند که در زمان انجام عمل، علامت قانوناً قابل ثبت نبوده است، این دفاع قابل استماع خواهد بود.

ج - هرگاه اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مندرج در بند (الف) این ماده رعایت شده‌اند یا نسبت به ثبت اظهارنامه در مدت مقرر اعتراضی نشده و یا نسبت به ثبت اظهارنامه اعتراض شده ولی نتیجه اعتراض به نفع متقاضی بوده است، علامت را ثبت و آگهی مربوط به ثبت آن را منتشر و تصدیق ثبت آن را به نام متقاضی صادر و در غیراین صورت اظهارنامه را رد خواهد کرد.

ماده ۲۵ - حقوق ناشی از ثبت علامت، مدت اعتبار و تمدید آن:

الف - استفاده از علامت ثبت شده مربوط به هر کالا یا خدمتی که علامت برای آن

ثبت شده توسط هر شخصی غیر از مالک علامت، مشروط به موافقت مالک می‌باشد.

ب - مالک علامت ثبت شده علاوه بر هرگونه حقوق و ضمانت اجرائی و یا اقدامات دیگر می‌تواند علیه هر شخصی که بدون موافقت وی از علامت به طریق فوق استفاده کند و یا علیه شخصی که فرتكب عملی شود که عادتاً منتهی به نجاوز به حقوق ناشی از ثبت گردد، در دادگاه اقامه دعوی نماید. این حقوق حتی استفاده از نشانی را که شبیه علامت ثبت شده است و استفاده از آن درخصوص کالاها یا خدماتی مشابه کالاها یا خدماتی که علامت مذکور برای آنها ثبت شده است درصورتی که موجب گمراحتی عموم گردد، شامل می‌شود.

ج - حقوق ناشی از ثبت علامت شامل اقدامات مربوط به کالاها و خدماتی که توسط مالک علامت یا با موافقت او به بازار ایران عرضه شده‌اند خواهد بود.

- ۵

- ۱ - مدت اعتبار ثبت علامت ده سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه ثبت خواهد بود.
- ۲ - مدت اعتبار ثبت علامت با درخواست مالک آن برای دوره‌های متواتری ده ساله با پرداخت هزینه مقرر، قابل تمدید است.
- ۳ - اعطاء یک مهلت ارفاقی شش ماهه برای پرداخت هزینه تمدید، با پرداخت جریمه تأخیر پرداخت، مجاز خواهد بود.

ماده ۲۶ - ابطال و لغو ثبت علامت به علت عدم استفاده از آن :

- الف -

- ۱ - هر شخص ذی نفع می‌تواند از دادگاه ابطال ثبت علامت را درخواست نماید.
- ۲ - دادگاه درصورتی علامت را باطل خواهد کرد که شخص ذی نفع ثابت کند که

یکی از شرایط بند (الف) ماده (۲۱) و بند (ب) ماده (۲۲) رعایت نشده است.
۳ - ابطال ثبت یک علامت از تاریخ ثبت آن مؤثر خواهد بود و آگهی مربوط به آن نیز در اولین فرصت ممکن انتشار خواهد یافت.

ب - هر ذی نفعی می تواند با اثبات این که مالک علامت ثبت شده کالا یا خدمات، شخصاً یا به وسیله شخصی که از طرف او مجاز بوده است، آن علامت را به مدت سه سال کامل یا بیشتر از تاریخ ثبت، تا یک ماه قبل از تاریخ درخواست ذی نفع بدون استفاده گذاشته است، ابطال و لغو آن را از دادگاه تقاضا کند. البته اگر ثابت شود که شرایط خاصی مانع استفاده از علامت شده و عدمی برای عدم استفاده وجود نداشته است، ثبت آن باطل نخواهد شد.

ماده ۲۷ - ثبت علائم جمعی :

الف - با رعایت بند های (ب) و (ج) زیر، مواد (۲۶) تا (۲۲) این قانون برای علائم جمعی نیز قابل اعمال خواهد بود، با این استثنایکه به جای ارجاع به بند (الف) ماده (۲۱) به بند (ب) ماده (۲۱) مراجعه خواهد شد.

ب -

۱ - در اظهارنامه ثبت علامت جمعی، به علامت موردنظر به عنوان یک علامت جمعی اشاره و نسخه ای از خصوصیات و شرایط استفاده از علائم جمعی نیز به آن ضمیمه خواهد شد.

۲ - مالک علامت جمعی ثبت شده، درمورد هرگونه تغییرات انجام شده در خصوصیات و شرایط موردن اشاره در جزء (الف)، اداره مالکیت صنعتی را مطلع خواهد کرد.

ج - علاوه بر موجبات ابطال مذکور در بند (الف) ماده (۲۶)، هرگاه خواهان ثابت

کند که فقط مالک علامت ثبت شده، از آن به تنها می استفاده می کند و یا برخلاف ضوابط مندرج در جزء (۱) بند (ب) این ماده، استفاده می نماید یا اجازه استفاده از آن را صادر می کند یا این که وی از علامت جمعی به نحوی استفاده می کند یا اجازه استفاده از آن را می دهد که موجبات فریب مراکز تجاری یا عموم را نسبت به مبدأ یا هر خصوصیات مشترک دیگر کالاهای یا خدمات مربوطه فراهم می نماید، دادگاه علامت جمعی را باطل خواهد کرد.

ماده ۲۸ - اجازه بهره برداری از علامت جمعی :

الف - هر قرارداد اجازه بهره برداری از ثبت یا اظهارنامه ثبت یک علامت باید کنترل مؤثر اجازه دهنده برکیفیت و مرغوبیت کالاهای یا خدمات ارائه شده توسط استفاده کننده را پیش بینی کند.

اگر در قرارداد اجازه بهره برداری، چنین کنترل کیفی پیش بینی نشود یا چنین کنترلی به طور مؤثر انجام نگیرد، قرارداد اجازه بهره برداری فاقد اعتبار خواهد بود.

ب - ثبت علامت جمعی یا اظهارنامه آن نمی تواند موضوع یک قرارداد اجازه بهره برداری باشد.

ماده ۲۹ - نامهای تجاری :

الف - هر اسم یا عنوانی که ماهیت یا طریقه استفاده آن برخلاف موازین شرعاً یا نظم عمومی یا اخلاق حسنی باشد و یا به ویژه اگر موجبات فریب مراکز تجاری یا عموم را نسبت به ماهیت مؤسسه‌ای که توسط آن اسم یا عنوان معروف می شود فراهم کند، نمی تواند به عنوان یک نام تجاری به کار رود.

- ۱ - صرفنظر از قوانین و مقررات ثبت اجباری نامهای تجاری، این قبیل نامها حتی قبل از ثبت یا بدون ثبت در برابر عمل خلاف قانون اشخاص ثالث حمایت خواهد شد.
- ۲ - هرگونه استفاده بعدی از یک نام تجاری توسط اشخاص ثالث، اعم از این که به صورت نام تجاری یا علامت جمعی باشد، یا هرگونه استفاده از نام تجاری یا علامت مشابه که به اختصار قوی، گمراهی عموم را باعث شود، غیرقانونی تلقی خواهد شد.

فصل چهارم - مقررات عمومی

ماده ۳۰ - قراردادهای اجازه بهره‌برداری و تغییرات در مالکیت:

الف - هرگونه تغییر در مالکیت اختراع، ثبت طرح صنعتی یا ثبت یا علامت جمعی یا در مالکیت اظهارنامه آنها، به درخواست کتبی هر شخص ذی نفع از اداره مالکیت صنعتی انجام خواهد شد و به ثبت خواهد رسید و جز در مرور تغییر مالکیت اظهارنامه، توسط اداره مذکور آگهی خواهد شد. تأثیر این گونه تغییر نسبت به اشخاص ثالث منوط به تسلیم درخواست مزبور است.

ب - هرگونه تغییر در مالکیت ثبت یک علامت جمعی یا مالکیت اظهارنامه مربوط به آن نیاز به موافقت قبلي رئیس سازمان ثبت استناد و املاک کشور دارد.

ج - هرگونه تغییر در مالکیت نام تجاری باید همراه با انتقال مؤسسه یا بخشی از آن که با نام مزبور شناخته می‌شود صورت گیرد و درخواست آن باید به صورت کتبی باشد.
د - این گونه تغییر در مالکیت ثبت علامت یا علامت جمعی اگر سبب گمراهی یا

فریب عموم شود، معتبر نخواهد بود. به خصوص اگر درمورد ماهیت، مبدأ، مراحل ساخت، خصوصیات یا تناسب با هدف کالاها یا خدماتی باشد که برای آنها علامت یا علامت جمعی در حال استفاده است یا مورد استفاده قرار نخواهد گرفت.

ه - هرگونه قرارداد اجازه بهره‌برداری از اختراع، طرحهای صنعتی ثبت شده، یا علامت ثبت شده یا اظهارنامه مربوط به آنها به اداره مالکیت صنعتی تسلیم خواهد شد و این اداره، مقادیر آن را به صورت محرمانه حفظ ولی اجازه بهره‌برداری را ثبت و آگهی خواهد نمود. تأثیر این گونه قراردادها نسبت به اشخاص ثالث منوط به تسلیم آنها به اداره مذکور است.

ماده ۳۱ - نمایندگی :

در موافقی که محل اقامست متقاضی یا مرکز اصلی تجارت وی خارج از ایران باشد، وکیل قانونی که مقیم و شاغل در ایران است، به نمایندگی از او اقدامات لازم را انجام می‌دهد.

ماده ۳۲ - تشکیلات اداری ثبت و مالکیت صنعتی :

الف - تصدی امور مربوط به مالکیت صنعتی و همچنین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی مالکیت معنوی و اتحادیه‌های مربوط به کنوانسیونهای ذی‌ربط به عهده سازمان ثبت اسناد و املاک کشور است.

ب - ثبت کلیه موضوعات مالکیت صنعتی، اعم از اختراع، علامت، علامت جمعی، نام تجاری و طرح صنعتی به عهده سازمان ثبت اسناد و املاک کشور بوده که توسط اداره مالکیت صنعتی صورت خواهد گرفت. در مواردی که مراجع دیگر به موجب

قانون اقدام به بررسی و ثبت این موارد می‌نمایند در صورتی از حمایتها و امتیازات مذکور در این قانون بهره‌مند می‌شوند که حسب مورد مالکیت یا اختراع آنها مطابق مقررات مربوطه در اداره مالکیت صنعتی به ثبت رسیده باشد.

ماده ۳۳ - دفاتر ثبت و روزنامه رسمی :

الف -

- ۱ - اداره مالکیت صنعتی، دفاتر جداگانه‌ای برای ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی و علائم خواهد داشت. علائم جمعی در بخش ویژه‌ای در دفتر ثبت علائم، ثبت خواهد شد. کلیه اموری که طبق مندرجات این قانون باید ثبت شوند، در دفتر ثبت مذکور به ثبت خواهند رسید.
- ۲ - دفاتر ثبت در دسترس همگان خواهد بود و هر شخص می‌تواند طبق شرایط مندرج در آئین نامه اجرایی، مستخرجه‌ای از آنها تهیه نماید.
- ب - اداره مالکیت صنعتی، کلیه آگهی‌های مندرج در این قانون را در روزنامه رسمی کشور منتشر خواهد کرد.

ماده ۳۴ - تصحیح اشتباهات، تمدید مهلت :

- الف - اداره مالکیت صنعتی می‌تواند با رعایت مفاد آئین نامه این قانون، هرگونه اشتباه در ترجمه یا نسخه برداری، اشتباه اداری یا اشتباه در اظهارنامه یا سند ارائه شده به اداره مذکور یا در هر یک از ثبت‌های انجام شده طبق این قانون یا آئین نامه اجرایی را تصحیح نماید.

- ب - اگر اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که اوضاع و احوال موجود تمدید

مهلت را اقتضا می کند، می تواند پس از دریافت درخواست کتبی، مهلت انجام هر عملی را که طبق این قانون یا آئین نامه اجرایی باید انجام شود، تمدید نماید. این کار پس از اعلام به اشخاص ذی نفع برطبق مقررات مذکور در آئین نامه انجام خواهد شد.

ماده ۳۵ - اعمال اختیارات قانونی :

اداره مالکیت صنعتی به طرفی که می خواهد علیه او تصمیم بگیرد قبل از اعمال اختیارات قانونی فرصت کافی خواهد داد تا مطالب خود را اظهار نماید.

ماده ۳۶ - دادگاه صالح و اعتراض به تصمیمات اداره مالکیت صنعتی :

الف - رسیدگی به اختلافات ناشی از اجرای این قانون و آئین نامه اجرایی آن در صلاحیت شعبه یا شعب خاصی از دادگاههای عمومی تهران که توسط رئیس فره قصایه تعیین خواهد شد، می باشد.

ب - هرگونه تصمیمی که طبق این قانون توسط اداره مالکیت صنعتی اتخاذ شود، به ویژه درمورد ثبت اختراع، طرح صنعتی یا علامت یا علامت جمعی یا رد اظهارنامه مربوط به آنها قابل اعتراض توسط اشخاص ذی نفع است و آنان می توانند اعتراض خود را با تقدیم دادخواست به دادگاه صالح مطرح نمایند. چنین دادخواستی باید در مدت دو ماه از تاریخ ابلاغ و یا اطلاع از آن تصمیم تقدیم گردد. تجدیدنظر از آراء، تابع مقررات آئین دادرسی مدنی خواهد بود.

ماده ۳۷ - نقض حقوق، اعمال غیرقانونی و جرائم:

الف - با رعایت بند (د) ماده (۱۰)، ماده (۱۲)، بند (ج) ماده (۱۹) و بند (ج) ماده (۲۵)، نقض حقوق به معنای انجام هرگونه فعالیتی در ایران است که در مواد (۱۰)، (۱۹) و (۲۵) به آنها اشاره شده و توسط اشخاصی غیر از مالک حقوق تحت حمایت قانون و بدون موافقت او، انجام گرفته است.

ب - بنا به درخواست مالک حقوق تحت حمایت قانون و یا دارنده اجازه استفاده، در صورتی که ثابت شود وی از مالک درخواست نموده که برای خواسته معینی به دادگاه دادخواست بدهد و مالک از این کار امتناع ورزیده یا نتوانسته آن را انجام دهد، دادگاه می‌تواند دستور جلوگیری از نقض حقوق یا نقض قریب‌الواقع حقوق یا هرگونه فعالیت غیرقانونی مندرج در بند (ب) ماده (۲۹) را صادر کند و حکم به جبران خسارت دهد و یا طریقه دیگری جهت احتفاق حق برطبق قواعد عمومی اتخاذ نماید.

ج - هر شخصی که عالم‌آمر تک عملی شود که طبق بند (الف) فوق، نقض حقوق به شمار آید یا طبق بند (ب) ماده (۲۹) عمل غیرقانونی تلقی شود، مجرم شناخته شده و علاوه بر جبران خسارت به پرداخت جزای نقدی از ده میلیون (۱۰ ۰۰۰ ۰۰۰) تا پنجاه میلیون (۵۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ریال باحبس تعزیری از نو و یک روز تا شش ماه یا هر دو آنها محکوم خواهد شد.

د - در دعوای مدنی راجع به نقض حقوق مالک اختراع مندرج در بندی‌های (الف) و (ب) در موقعی که اختراع، فرآیند دستیابی به یک فرآورده باشد، چنانچه شرایط زیر وجود داشته باشد، مسؤولیت اثبات این که فرآورده از طریق آن فرآیند ساخته نشده، به عهده خوانده دعوای نقض حق خواهد بود:

۱ - فرآورده جدید باشد.

۲ - احتمال قری وجود داشته باشد که فرآورده از طریق استفاده از فرآیند مذبور ساخته شده و مالک حقوق ثبت شده علی رغم تلاش‌های معقول نتوانسته باشد فرآیند را که واقعاً استفاده شده است تعیین نماید.

ه - دادگاهی که طبق بند (د) این ماده دادخواست به آن تقدیم شده است در صورت صدور دستور ارائه اسناد و مدارک، منافع مشروح خوانده دعوی نقض حق را از جهت عدم افشاء اسرار تولیدی و تجاری وی در نظر خواهد گرفت.

ماده ۳۸ - اجرای معاهدات بین‌المللی :

الف - مقررات هر یک از معاهدات بین‌المللی درمورد مالکیت صنعتی که دولت جمهوری اسلامی ایران عضو آن است درخصوص مسائلی که در این قانون به آنها پرداخته شده قابل اجرا خواهد بود و در صورت تعارض با مفاد این قانون، معاهدات بر آن مقدم خواهد بود.

ب - هر ساله معادل پنجاه درصد (۵٪) از درآمد ارزی ناشی از اجرای مفاد کنوانسیونهای مربوط به ثبت بین‌المللی مالکیت صنعتی که از تاریخ تصویب این قانون عاید می‌گردد با پیش‌بینی در قانون بودجه برای ارتقاء و تجهیز اداره مالکیت صنعتی و بالابردن سطح علمی و تخصصی کارشناسان ذی‌ربط اختصاص داده خواهد شد.

ج - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است ارز مورد نیاز صاحبان ایرانی حقوق مالکیت صنعتی را جهت ثبت بین‌المللی این حقوق طبق تعریف‌های مذکور در کنوانسیونها و مقررات بین‌المللی با نرخ رسمی تأمین نماید.

ماده ۳۹ - آئین نامه و دستورالعمل‌های اجرائی :

- الف - آئین نامه اجرایی این قانون ظرف سه ماه از تاریخ تصویب، توسط سازمان ثبت استناد و املاک کشور تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید. آئین نامه مذکور به وزیر باید تعریف هزینه‌های مربوط به اظهارنامه‌های ثبت اختراعات و طرحهای صنعتی، ثبت علائم و علائم جمیع و نامهای تجاری، تمدید ثبت آنها و جرائم تأخیر در تمدید را با رعایت این قانون و مفاد کتوانسیونهای مربوطه که جمهوری اسلامی ایران عضویت در آنها را پذیرفته است، تعیین نماید که در صورت لزوم هر سه سال یک بار قابل تجدیدنظر خواهد بود.
- ب - سازمان ثبت استناد و املاک کشور می‌تواند دستورالعمل‌های درباره نحوه اجرای این قانون و آئین نامه آن و همچنین عملکرد اداره مالکیت صنعتی صادر نماید.

ماده ۴۰ - لازم‌الاجراء شدن، لغو، مقررات موقت :

- الف - اختراعات و علائم تجاری که طبق مقررات قبلی ثبت شده‌اند با رعایت بندهای (۴) و (۵) ماده (۲۴) این قانون، ثبت شده تلقی و معتبر خواهند بود.
- ب - اختراعاتی که به موجب قانون قبلی ثبت شده‌اند برای مدت باقیمانده از مدت تعیین شده در این قانون از حمایت برخوردار خواهند بود، مشروط بر این که هزینه‌های سالانه مقرر در این قانون پرداخت شوند.
- ج - علائمی که به موجب قانون قبلی ثبت شده‌اند باید در موعد مقرر در همان قانون تمدید شوند و پس از تمدید طبق طبقه‌بندی بین‌المللی مجدداً طبقه‌بندی خواهند شد.
- د - این قانون شش ماه پس از تصویب لازم‌الاجراء خواهد شد و از تاریخ

لازم الاجراء شدن، قانون ثبت علامات و اختراعات مصوب ۱۳۱۰/۴/۱ و آئین نامه های
مریوط به آن ملغی خواهند شد.

کلیه سوابق مورد اشاره در این طرح، عیناً همانند

سوابق چاپ شده در شماره ترتیب چاپ ۲۰۱۱ می باشد.
